

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 251**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Falun 22. 12. 1901.

703

Min käraste!

Jag skriver för att säga, att jag tycker att du är bra söt, som kommer hit. Jag tänker på den långa vägen och på vintern, så tycker jag det är märkvärdigt. Men det har allt så mycket pinat mig, att du skulle sitta ensam denna långa väntetid, medan vislar och uttryck från alla håll spela omkring dig. Jag tycker allt hittills

Tack för bren. Det allena är
fortfarande som förra gången.
Tack för bren. Det allena är
fortfarande som förra gången.
Tack för bren. Det allena är
fortfarande som förra gången.

och julkortet

har gått bra, men jag vet
väl hur mottaglig du måste
vara för den minsta motgång
under denna tid, jag är sådan
själf och så behöfver du en,
som fast tror och lutar på dig bred-
vid dig. Och jag behöfver dig
farligt väl just nu, jag måste
glömma mig själf, de där
angreppen, som jag väntade
mig från personer, som jag
skildrat i boken, ha ej all-
deles uteblifvit, utan träffat
mig rätt hårdt. Sagorna
äro rätt upprödda, jag väntar
mycket efter dig efter julen

Wälkommen till öfver, öfver, öfver
när. Väntar något för dig
nu. Väntar något för dig
nu. Väntar något för dig
nu. Väntar något för dig

och efter att få börja tänka på
ditt och mitt nya arbete.
Yrte har jag någonsin hop-
pats att du skulle få bra i Pa-
litiken liksom jag aldrig mer
väntar det för mig själf. Antin-
gen måste boken vara en ero-
tisk bok eller och bör du gå
app med den till Brauns och
bedja om hans hjälp, något
tröje ges ej. Att de då, när
de ej vilja berömma, alltid
kunna hitta på något slakt att
säga, det är vinst och sant. Men
jag har aldrig märkt, att detta haft
någon återverkan på Sverige. Glood

manen kan fortätta dännes så fören
dag förmög de an årla vana dessa öfen
men och tiller till anvaler, öfen
tygde och maktade öfen in fortälla

I vea beträffar sag du nog att Osikr ej
löst ett ord på de andra, undast Elleus och
Löderbergs bidrag. Det är upprörande slag,
men kanske ursäktligt nog i denna
bräda tid. Bäst vore det nu för oss båda
om kritikerne öfver oss ej kunne med
förrän efter juel. Det är feber, ilika och
slarf, som nu regerar anmälarna.
"Om jag vore som ni," säger manna, "så
skulle jag ej fråga efter hvad de säga om,
de äro ju reit vilda af öfverarbete."
Det stora Kvinnansögärandet är nog
en verklighet, men du, vi få ej neka till
att det är en nödvändig och rättvis sak,
denna gång, bara det ej förfar det goda

på samma gång som det myskiva dåliga.
Det är under sådant tryck, att Kvinnor
fin intet slaga, som hela den massa af
dunkliga och företagsamma Kvinnor vänt
upp, som nu regera och värka och om